

Гоев. Урочасването в българската народна култура. С., 1990. Дисертация.

76. Д. Маринов. Цит. съч. Т. I, с. 77- 82; Ив. Георгиева. Цит. съч., с. 69; Й. Манкова. Обредната употреба на водата у българите (Опит за функционална характеристика).- В: Етнографски проблеми на народната духовна култура. С., 1989, с. 155- 156.

77. В. Я. Пропп. Фольклор и действительность. М., 1976, с. 95.

78. Пак там, с. 92, 95.

79. Вл. Демирев. Хайдушкият фолклор- мит и история, с. 141- 150.

80. Цв. Романска. Българските исторически предания.- В: Българско народно творчество. Т. 11. С., 1963, с. 21. Авторката разделя преданията на две групи: 1. Със запазена историческа основа и 2. С преобладаващи легендарни елементи; Т. Ив. Живков. За спецификата и развитието на българските народни предания.- В: Фолклор и съвременност, с. 168. Тук преданията се определят като фабулати с митична легендарна основа или без митична легендарна основа, като предания- хроники и смесени предания- съчетание между фабулативен разказ и хроникално съобщение; А. Георгиева. Към диференцирането на основните дялове от българската неприказна проза. Български фолклор, 1983, № 2, с. 66- 68.

81. Т. Ив. Живков. Пос. съч., 169.

82. АЕИЕАХСл. Ч. I. М. Кирова, с. 20.

83. Вл. Демирев. Историческата личност и регионалната фолклорна традиция. Български фолклор. 1989, кн. 1, с. 56.

84. Дорде е Стара планина, с. 60- 63.

85. АЕИЕАХСл. Ч. I. М. Кирова, с. 18- 19.

86. Вл. Демирев. Хайдушкото имане и идеята за борба срещу турците.- В: Казанлък в миналото и днес. Т. 5, 1999, с. 156- 157.

87. Ив. Георгиева. Българска народна митология, с. 74.

88. По аналогия на термина ЕПИЧЕСКИ СОЦИУМ.- В: Б. Н. Путилов. Героическият епос и действительность. М., 1988, с. 42.

89. Т. Ив. Живков. Фолклорната история.

90. С. Табаков. Опит за история на град Сливен. С., 1986, с. 221; П. Делирадев. Историческата география на Тракия, с. 264.

91. З. Стоянов. Съчинения. Т. II. Четите в България. С., 1965, с. 192, 271; В. Дечев. Четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. - В: Хаджи Димитър. Юбилеен сборник, с. 26- 63; Из хайдушкия балкан.- В: Дорде е Стара планина, с. 94- 95.

92. П. Хитов. Цит. съч., с. 10- 11; В. Дечев. Из хайдушкия балкан, с. 91- 95.

93. Пак там.

94. С. Табаков. Цит. съч., с. 467- 468.

95. К. Шкорпил. Спомен за Сливен и манастирите му. Сливен, 1886, с. 14- 16; Вл. и К. Шкорпил. Някои бележки върху археологическите и исторически изследвания на Тракия. Пловдив, 1885, с. 77; П. Делирадев. Цит. съч., с. 266; П. Бънов. Крепости, църкви и манастири в Сливенско по записките на Г. Гюлмязов. ИМЮИБ. Т.